

no molt llunyana de Barcelona que fa més de tres anys, segons dades oficials, que no hi ha hagut cap defunció per tuberculosi pulmonar. Després diran que l'estadística és la mentida en números!

* * *

Parlem una mica de la sanitat del poble rus; aquest és un caire del que En Vilardell, per manca de temps, no en parlà, però que l'oient, tot seguit, davant de les dades i observacions del conferenciant, ho dedueix.

I les dades són aquestes: l'alimentació escassa, mancant queviures de primera necessitat, com la carn, a voltes més de quinze dies; viuen amuntegats en cases on abans s'hi hostetjaven tres o quatre famílies i ara n'hi ha quaranta; la higiene nulla; la gent no es renta mai, tots van bruts, esparracats; la depressió moral és profunda, aclaparadora; no riu ningú, i l'espectador, el turista, en entrar a Rússia, no veu mai dibuixar-se la rialla en els rostres macilents del ciutadà rus. Mal·liem-nos sempre de l'home que no riu: o és un ésser depravat i vil, o és un home derrotat moral i materialment.

Davant l'estat físic i intel·lectual del poble rus, que viu escassament per menjar poc tan sols, ple de misèria, en plena porrosi, hom es pregunta ¿què ens podrà donar aquesta raça? Física i intel·lectualment, quins seran els seus fills?

El meridional és sempre optimista, per temperament i perquè així ens ho prediquen les nostres més immediates autoritats; confiïm, devem confiar sempre, car la història es capgira ràpidament. ¿Qui ens pot assegurar que dins uns anys tregui al poble rus del seu misèrrim estat una invasió mongòlica o tàrtara i portin a aquell poble un bri de civilització? Si per dissort en el nostre país es seguïssin les petjades russes, hom sempre confiaria i l'esguard restaria sempre fit al Marroc, esperant una acció alliberadora.

* * *

Al final de la conferència, el Dr. Vilardell es pregunta: ¿Rússia, atracció de forasters?

La sensació de buidor, de desempar, i d'indefensió que el foraster troba a Rússia, comença en la primera duana, per finir en deixar el darrer funcionari soviètic. Hom té la impressió que si fos deportat a Sibèria o eliminat del món, ningú no en tindria esment.

Rússia, atracció de forasters? Quan el conferenciant repetia amb insistència aquesta pregunta, més d'un oient, per una associació d'idees molt lògica i natural, recordava els dies de vaga a Barcelona, en què cada cruïlla oferia un espectacle que feria més la pituitària que la retina i amb aquells lletrerets tan típics com Barcelona ciutat-jardí.

Moltes més coses interessants es deixà de dir-nos el company Vilardell que no poden ni deuen restar inèdites; tot lo dit i lo que per manca de temps no digué, aplegat en un volum, seria interesantíssim i, a la vegada que donés a la medicina catalana la seva aportació al coneixement de la Rússia soviètica, ens demostraria lo que nosaltres ja sabem: que el Dr. Vilardell és un literat perfecte i un narrador imparcial.